

“Мої дорогі бельгійці, якби ти тільки знали...”

Український викладач англійської мови, який працює перекладачем та джоб коучем в PlastIQ.

18 липня Вінсент Міспелере, керуючий директор PlastIQ, зробив пост у групі ‘Солідарність з Україною (Бельгія)’ у мережі Facebook: “Для проекту, який щойно схвалений фламандським урядом, ми шукаємо україномовного джоб коуча/перекладача.” Відгукнулося близько тридцяти українців, але першою стала вчителька англійської мови Світлана Федорова. “Після деякого часу волонтерської роботи я подумала, що настав час отримати постійну роботу”, каже вона.

Майже як вдома

17 квітня Світлана Федорова опублікувала частину свого щоденника на своїй сторінці у Facebook. У той час вона перебувала в Бельгії протягом місяця зі своїм молодшим сином і почувалася достатньо безпечно, щоб розповісти свою історію в соціальних мережах. У своєму пості вона розповідає про свої останні дні в рідному Мелітополі на півдні України та історію своєї триденної подорожі до Бельгії. Подорож через мінне поле, російські блокпости та чотири країни. Вона починає своє повідомлення такими словами: “Мої дорогі бельгійці, якби ви тільки знали, як багато для нас означає бачити наш прапор повсюди”.

Svitlana Fedorova

“За три дні до початку вторгнення ні ми, ні росіяни, не вірили, що війна почнеться. В телефонній розмові моя сестра відкинула ці чутки як ‘божевільні розмови Байдена”

Настав час їхати.

Світлана жила в Мелітополі, на півдні країни. Вона викладала англійську для дітей, їй подобалось жити у своєму місті, ... Одним словом, у неї було все, щоб бути щасливою. У неї не було проблем з Росією. “Багато наших друзів і родичів живуть у Росії, а це означає, що у нас насправді було мало причин ненавидіти Росію.”

Все змінилося 24 лютого 2022 року. “Ми деякий час знали, що на кордоні є російські війська і що вторгнення неминуче. Але розуміння того, що війна буде, прийшло лише пізніше.” У четвер, 24 лютого, о 7 годині російська армія розбомбила військовий аеропорт Мелітополя. “Війна раптово опинилася біля наших дверей. За три дні до початку вторгнення ні ми, ні росіяни, не вірили, що війна почнеться. В телефонній розмові моя сестра відкинула ці чутки як «божевільні розмови Байдена». Наше місто було окуповано майже на другий день війни. Більше тисячі містян кожного дня ходили на протести на головну площу Мелітополя, де ми скандували гасла проти росіян. Лише коли почалися арести я зрозуміла, що настав час їхати.” Триденну подорож Світлана з молодшим сином розпочали 17 березня.

Інтернет-друзі в Бельгії

Невипадково пунктом призначення була Бельгія. “Кілька років тому я допомагала знайомим бельгійцям з поїздкою в Україну. Ми залишалися на зв’язку. Ще до того, як війна почалася я отримала повідомлення від Алена та Веронік, подружжя із Звалма, з якими я спілкувалась онлайн. У ньому говорилося, що війна буде і що їхні двері завжди відкриті для нас.”

Вранці 17 березня, коли вона та її молодший син повинні були вирушити, виявилось, що багато водіїв відмовилися їхати, тому що напередодні російські війська обстріляли колону машин з Маріуполя. Отже Світлана була змушена взяти автомобіль і вирішила наздогнати колону машин, яка їхала на Запоріжжя. Вісім страшних годин через російські блокпости, мінне поле та сільські дороги. “У Запоріжжі ми сіли на потяг до Львова, потім до Польщі, далі через Німеччину, і нарешті 20 березня прибули до Бельгії.”

“Я сказала Алену і Веронік, що шукаю квартиру для оренди. Вони опублікували пост у Facebook, що шукають квартиру для нас. Вже наступного дня вони знайшли житло і я могла вибрати або квартиру, де я можу прожити безкоштовно 2 місяці, або квартиру з низькою орендною платою, але де ми можемо жити довше. Я мала деякі заощадження, тому я вибрала другий варіант. Тоді я не знала, що Бельгія платить прожитковий мінімум.”

“Я була готова на будь-яку роботу”

Роботу Світлана знайшла не відразу. “Для мене це насправді не мало великого значення. Прибиральниця чи щось інше, я була готова на будь-яку роботу”. Через 2 тижні, оскільки вона не відразу знайшла роботу, вона почала працювати волонтером. Три дні на тиждень вона допомагала українським дітям зорієнтуватися в нашому суспільстві, а в квітні почала вивчати курс голландської мови, щоб збільшити свої шанси знайти постійну роботу. Тим часом екс-вчителька важко переживала новини, які надходили з її рідної України. “Це не завжди було легко. Повідомлення, які надходили до нас з батьківщини, були зовсім не обнадійливими. Я багато плакала, особливо, коли бачила місця, де була багато разів і про які у мене залишилися приємні спогади. Моє серце розривалося, але я знала, що не можу здаватися і що настав час знайти постійну роботу”.

“Ця робота дійсно для мене”

У липні Світлана отримала повідомлення від подруги про те, що PlastIQ шукає перекладача/коуча. “Коли я побачила пост про цю вакансію, я відразу зрозуміла, що це робота для мене. Я відразу надіслала резюме. Відповідь не змусила себе чекати.”

“Я так хотіла отримати цю роботу, що навіть не спитала, скільки буду заробляти”

Гітер Реммері, джоб коуч в PlastIQ та ініціатор проекту ‘Секторально-орієнтований підхід до кризи в Україні’: Через три дні після схвалення проекту фламандським міністром Джо Браунсом ми опублікували пост на сторінці у Facebook ‘Солідарність з Україною’ (Бельгія) в пошуках україномовного перекладача та джоб коуча. Звернулося більше тридцяти бажуючих, серед яких були лікарі, юристи, викладачі... Світлана однією з перших надіслала своє резюме. Ми майже одразу запросили її на співбесіду. Незабаром з’ясувалося, що вона була найкраще підготовлена. “Я не тільки уважно досліджувала сайт PlastIQ, але і профілі людей у Фейсбук, які там працюють.”

Гітер: “Вона була настільки захоплена, що під час інтерв’ю навіть не запитала, яку зарплату вона буде отримувати.” Світлана: “Після співбесіди, яка, до речі, відбулася в мій день народження, я лише через тиждень отримала відповідь, що можу починати. К тому часу я фактично втратила надію, що отримаю цю роботу, і вже зареєструвалася у VDAB.”

Українку запросили, як перекладача для перекладу навчальних матеріалів і всіх видів спілкування, але вона також виконуватиме роль джоб коуча. “Я сподіваюся переконати співвітчизників працювати в одній із наших галузей.”

“Якщо українці будуть спілкуватися лише з співвітчизниками, і не будуть контактувати з бельгійцями, чи не шукатимуть роботу, то я боюся, що інтеграція буде складною.”

1500 євро прожиткового мінімуму: добре чи погано?

Так само, як важко переконати деяких бельгійців працювати за зарплату, порівняну з прожитковим мінімумом, це також нелегко для новачків. “В Україні більшість жінок залишаються у відпустці по догляду за дитиною до трьох років”, каже Федорова. “Прожитковий мінімум у 1500 євро для жінки з дитиною – це небагато, але на цю суму вони справді можуть дійсно прожити. Прожитковий мінімум – це поштовх, підтримка, якою наші співвітчизники дійсно можуть скористатися, але є й мінус, якщо люди дізнаються, що, працюючи, вони заробляють стільки ж, вони не бачуть сенсу починати працювати.”

А ще є мовний бар’єр

Федорова вільно володіє англійською мовою. Цього не можна сказати про переважну більшість українців, які сюди приїжджають. Вони також думають, що якщо вони не розмовляють англійською чи голландською, у них немає шансів отримати роботу.

Реммері: “Не зовсім правильно. Незнання мови справді є серйозною проблемою, але якщо мова йде про роботу на фабриках, очікується, що ви можете говорити кілька слів англійською або голландською, і цього достатньо, щоб почати.”

Будьте сильними і спробуйте прийняти нову реальність

Прокинутися в новому світі, в чужій країні, де ти не розмовляєш мовою, і знати, що в твоїй країні війна, дуже боляче. “Це нелегко. Проте я закликаю своїх співвітчизників бути сильними, ви визнати, що ми не можемо змінити ситуацію в Україні отже треба будувати життя тут і зараз.

Будуйте плани, живіть і створюйте мережу друзів серед бельгійців, співвітчизників і колег, людей, до яких ви можете звернутися у важкі часи. Мені пощастило, що в Бельгії є люди, яких я можу назвати своїми друзями. Я сподіваюся, що незабаром багато українців зможуть розповісти свою бельгійську історію успіху.”

**Guiding
foreign
workforces**

**MATCHING
TALENT** TO BELGIAN
INDUSTRIES

▲ L I M E N T ●

cobot

Covalent

PLASTIQ
IQ

WOODWIZE